

REGLUGERÐ

um (2.) breytingu á reglugerð nr. 550/2018 um losun frá atvinnurekstri og mengunarvarnaeftirlit.

1. gr.

Á eftir 24. gr. reglugerðarinnar kemur nýr kafli, III. kafli A, með fjórum nýjum greinum, sem orðast svo ásamt fyrisögnum:

a. (24. gr. a)

Gildissvið.

Þessi kafli gildir um brennsluver þar sem nafnvarmaafli er jafnt og eða meira en 1 MW og minna en 50 MW („meðalstór brennsluver“), óháð þeirri eldsneytistegund sem þau nota.

Þessi kafli gildir einnig um samsetningu sem mynduð er af meðalstórum brennsluverum skv. 24. gr. b, þ.m.t. samsetning þar sem heildarnafnvarmaafli er jafnt og eða meira en 50 MW, nema samsetningin myndi brennsluver sem fellur undir III. kafla tilskipunar 2010/75/ESB.

Þessi kafli gildir ekki um:

- a. brennsluver sem falla undir III. eða IV. kafla tilskipunar 2010/75/ESB,
- b. brennsluver sem falla undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/68/EB,
- c. brennsluver á býlum með heildarnafnvarmaafli jafnt og eða minna en 5 MW, sem eingöngu nota óunninn alifuglaáburð, eins og um getur í a-lið 9. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1069/2009, sem eldsneyti,
- d. brennsluver þar sem loftkenndar brennsluafurðir eru nýttar við beina hitun, þurrkun eða hverja aðra meðhöndlun hluta eða efna,
- e. brennsluver þar sem loftkenndar brennsluafurðir eru nýttar við beina gaskynta hitun sem notuð er til að hita rými innandyrna í þeim tilgangi að bæta aðstæður á vinnustað,
- f. eftirbrennsluver sem hönnuð eru til að hreinsa úrgangsloft úr iðnaðarferlum með brennslu og sem eru ekki starfrækt sem sjálfstæð brennsluver,
- g. hvers kyns tæknibúnað sem er notaður til að knýja ökutæki, skip eða loftfar,
- h. gashverfla og gas- og dísilhreyfla sem eru notaðir á grunnsævispöllum,
- i. búnað til að endurvinna sundrunarhvata,
- j. búnað til að breyta brennisteinsvetni í brennistein,
- k. hvarftanka sem eru notaðir í efnaiðnaði,
- l. koksofnasamstæður,
- m. Cowper-hitablásara,
- n. líkbrennslustöðvar,
- o. brennsluver sem brenna hreinsunarstöðvaeldsneyti, eingöngu eða ásamt öðru eldsneyti, til orkuframleiðslu í jarðolíu- og gashreinsunarstöðvum,
- p. endurnýtingarsuðukatla innan stöðva fyrir framleiðslu pappírsmauks.

Þessi kafli gildir ekki um rannsóknarstarfsemi, þróunarstarf eða prófanir sem varða meðalstór brennsluver.

b. (24. gr. b)

Samlegð.

Samsetning sem er mynduð af tveimur eða fleiri meðalstórum brennsluverum skal teljast vera eitt meðalstórt brennsluver að því er varðar þennan kafla og skal leggja nafnvarmaafli þeirra saman í þeim tilgangi að reikna út heildarnafnvarmaafli brennsluversins, ef:

úrgangsloft frá slíkum meðalstórum brennsluverum er losað gegnum sameiginlegan reykþáf eða úrgangsloft frá slíkum meðalstórum brennsluverum gæti, að mati Umhverfisstofnunar og að teknu tilliti til tæknilegra og efnahagslegra þátta, verið losað gegnum sameiginlegan reykþáf.

c. (24. gr. c)

Viðmiðunarmörk fyrir losun.

Með fyrirvara um II. kafla tilskipunar 2010/75/ESB skulu viðmiðunarmörkin fyrir losun, sem sett eru fram í XI. viðauka gilda um meðalstór brennsluver.

Frá 1. janúar 2025 skal losun brennisteinstvíoxíðs, köfnunarefnisoxíða og ryks út í andrúmsloftið frá starfandi meðalstóru brennsluveri með nafnvarmaafli sem er meira en 5 MW ekki fara yfir viðmiðunarmörkin fyrir losun sem sett eru fram í töflu 2 og 3 í 1. hluta XI. viðauka.

Frá 1. janúar 2030 skal losun brennisteinstvíoxíðs, köfnunarefnisoxíða og ryks út í andrúmsloftið frá starfandi meðalstóru brennsluveri með nafnvarmaafli sem er jafnt og eða minna en 5 MW ekki fara yfir viðmiðunarmörkin fyrir losun sem sett eru fram í töflu 1 og 3 í 1. hluta XI. viðauka.

Umhverfisstofnun getur veitt starfandi meðalstórum brennsluverum, sem ekki eru starfrækt í meira en 500 rekstrarstundir á ári samkvæmt hlaupandi meðaltali á fimm ára tímabili, undanþágu frá samræmi við viðmiðunarmörkin fyrir losun sem sett eru fram í töflu 1, 2 og 3 í 1. hluta XI. viðauka.

Umhverfisstofnun getur framlengt mörkin skv. 4. mgr. í 1.000 rekstrarstundir í eftirfarandi neyðartilvikum eða við eftirfarandi sérstakar aðstæður:

fyrir framleiðslu varaafli á tengdum eyjum ef truflun verður í aðalafgjöfum eyjar,

fyrir meðalstór brennsluver sem notuð eru til hitaframleiðslu ef óvenju kalt er í veðri.

Í öllum tilvikum skulu viðmiðunarmörk fyrir losun á ryki, sem nema 200 mg/Nm^3 , gilda um brennsluver sem brenna eldsneyti í föstu formi.

Starfandi meðalstór brennsluver, sem eru hluti af litlu, einangruðu kerfi (SIS) eða einangruðu örkerfi (MIS), skulu fara að viðmiðunarmörkunum fyrir losun sem sett eru fram í töflu 1, 2 og 3 í 1. hluta XI. viðauka frá 1. janúar 2030.

Til 1. janúar 2030 getur Umhverfisstofnun veitt starfandi meðalstórum brennsluverum, með nafnvarmaafli sem er meira en 5 MW, undanþágu frá samræmi við viðmiðunarmörkin fyrir losun sem sett eru fram í XI. viðauka að því tilskildu að minnst 50% af nýtanlegri hitaframleiðslu brennsluversins, sem hlaupandi meðaltal yfir 5 ára tímabil, séu afhent sem gufa eða heitt vatn inn á almennt net fyrir fjarhitun. Komi til slíkrar undanþágu skulu viðmiðunarmörkin fyrir losun ekki fara yfir 1.100 mg/Nm^3 fyrir brennisteinstvíoxíð og 150 mg/Nm^3 fyrir ryk.

Til 1. janúar 2030 getur Umhverfisstofnun veitt meðalstórum brennsluverum, sem brenna föstum lífmassa sem aðaleldsneyti og eru staðsett á svæðum þar sem, samkvæmt mati sbr. tilskipun 2008/50/EB, samræmi við viðmiðunarmörkin í þeirri tilskipun er tryggt, undanþágu frá samræmi við viðmiðunarmörkin fyrir losun á ryki sem sett eru fram í XI. viðauka. Komi til slíkrar undanþágu skulu viðmiðunarmörkin fyrir losun ekki fara yfir 150 mg/Nm^3 fyrir ryk.

Umhverfisstofnun skal í öllum tilvikum tryggja að ekki sé valdið neinni umtalsverðri mengun og að háu umhverfisverndarstigi fyrir umhverfið í heild sé náð.

Til 1. janúar 2030 getur Umhverfisstofnun veitt starfandi meðalstórum brennsluverum, með nafnvarmaafli sem er meira en 5 MW og sem eru notuð til að keyra gasþjöppustöðvar sem krafist er til að tryggja öryggi og vernd landsbundins flutningskerfis jarðgass, undanþágu frá samræmi við viðmiðunarmörkin fyrir losun köfnunarefnisoxíða sem sett eru fram í töflu 3 í 1. hluta XI. viðauka.

Frá 20. desember 2018 skal losun brennisteinstvíoxíðs, köfnunarefnisoxíða og ryks út í andrúmsloftið frá nýju meðalstóru brennsluveri ekki fara yfir viðmiðunarmörkin fyrir losun sem sett eru fram í 2. hluta XI. viðauka.

Umhverfisstofnun getur veitt nýjum meðalstórum brennsluverum, sem ekki eru starfrækt í meira en 500 rekstrarstundir á ári samkvæmt hlaupandi meðaltali á þriggja ára tímabili, undanþágu frá samræmi við viðmiðunarmörkin fyrir losun sem sett eru fram í 2. hluta XI. viðauka. Komi til slíkrar undanþágu skulu viðmiðunarmörkin fyrir losun á ryki, sem nema 100 mg/Nm^3 , gilda um brennsluver sem brenna eldsneyti í föstu formi.

Á svæðum eða hlutum svæða sem uppfylla ekki viðmiðunarmörk fyrir loftgæði, sem mælt er fyrir um í tilskipun 2008/50/EB, skal Umhverfisstofnun að því er varðar einstaka meðalstór brennsluver á þessum svæðum eða hlutum svæða, meta þörfina á því að beita strangari viðmiðunarmörkum fyrir losun en þeim sem sett eru fram í þessum kafla, sem hluta af þróun áætlana um loftgæði sem um getur í 23. gr. tilskipunar 2008/50/EB að því tilskildu að beiting slíkra viðmiðunarmarkna fyrir losun myndi stuðla á skilvirkan hátt að merkjanlega betri loftgæðum.

Umhverfisstofnun getur veitt meðalstóru brennsluveri, sem að öllu jöfnu notar eldsneyti með litlum brennisteini, undanþágu í allt að sex mánuði frá kröfunni um viðmiðunarmörk losunar á brennisteinsdíoxíði, þegar rekstraraðilinn er ófær um að virða þessi viðmiðunarmörk fyrir losun vegna þess að aðföng á brennisteinslitlu eldsneyti hafa brugðist sökum alvarlegs skorts á því.

Umhverfisstofnun getur veitt undanþágu frá skyldunni til að fara að viðmiðunarmörkum fyrir losun í tilvikum þar sem meðalstórt brennsluver sem notar aðeins lofikennt eldsneyti verður í sérstöku undantekningartilvikum að grípa til notkunar annars eldsneytis vegna skyndilegs rofs á framboði á gasi og myndi af þeim sökum þurfa að vera búíð aukahreinsibúnaði. Tímabilið sem slík undanþága er veitt fyrir skal ekki vera lengra en tíu dagar nema þegar rekstraraðilinn sýnir Umhverfisstofnun fram á að færð séu rök fyrir lengra tímabili.

Þegar meðalstórt brennsluver notar samtímis tvær eða fleiri eldsneytistegundir skulu viðmiðunarmörk fyrir losun hvers mengunarefnis reiknuð út með því að:

- a. nota viðmiðunarmörkin fyrir losun sem gilda fyrir hverja eldsneytistegund eins og sett er fram í XI. viðauka,
- b. ákvarða vegin viðmiðunarmörk fyrir losun fyrir hverja eldsneytistegund, en þau fást með því að margfalda einstök viðmiðunarmörk fyrir losun sem um getur í a-lið með varmagildi hvernar eldsneytistegundar og deila í hvert margfeldi með samanlögðu varmagildi allra eldsneytistegundanna, og
- c. leggja saman vegin viðmiðunarmörk losunar fyrir hverja eldsneytistegund.

d. (24. gr. d)

Skyldur rekstraraðila brennsluvers.

Rekstraraðili brennsluver skal annast vöktun á losun í samræmi við a.m.k. 1. hluta XII. viðauka.

Fyrir meðalstór brennsluver sem nota margs konar eldsneyti skal vöktun á losun fara fram við brennslu á eldsneyti eða eldsneytissamsetningum sem líklegt er að hafi í för með sér mestu losun og á tímabili sem samsvarar venjulegum notkunaráðstæðum.

Rekstraraðili brennsluvers skal halda skrá um og vinna úr öllum niðurstöðum vöktunarinnar með þeim hætti að hægt sé að sannreyna að farið sé að viðmiðunarmörkum fyrir losun í samræmi við reglurnar sem settar eru fram í 2. hluta XII. viðauka.

Fyrir meðalstór brennsluver sem nota auka hreinsibúnað til að uppfylla viðmiðunarmörkin fyrir losun skal rekstraraðili halda skrá yfir eða geyma upplýsingar sem sýna fram á að búnaðurinn starfi á skilvirknan og stöðugan hátt.

2. gr.

Við reglugerðina bætast tveir nýir viðaukar, XI. viðauki og XII. viðauki, sem eru birtir með þessari reglugerð.

3. gr.

Reglugerðin er sett til innleiðingar á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2193 frá 25. nóvember 2015 um takmörkun á losun tiltekinnna mengunarefna frá meðalstörum brennsluverum út í andrúmsloftið, sem vísað er til í tölulið 21azf XX. viðauka samningsins um Evrópska efnahags-svæðið eins og honum var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 183/2021, þann 11. júní 2021.

4. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 5. gr. laga nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir. Reglugerðin öðlast þegar gildi.

Umhverfis-, orku- og loftslagsráðuneytinu, 23. nóvember 2022.

Guðlaugur Þór Þórðarson.

Stefán Guðmundsson.

XI. VIÐAUKI

Viðmiðunarmörk fyrir losun.

Öll viðmiðunarmörk fyrir losun, sem sett eru fram í þessum viðauka, eru skilgreind við 273,15 K hita, 101,3 kPa þrýsting og eftir leiðréttingu fyrir vatnsgufuinnihaldi úrgangslöftsins og við staðlað 6% O₂-innihald fyrir meðalstór brennsluver sem nota eldsneyti í föstu formi, 3% fyrir meðalstór brennsluver önnur en hreyfla og gashverfla sem nota fljótandi og loftkennt eldsneyti og 15% fyrir hreyfla og gashverfla.

1. HLUTI

Viðmiðunarmörk fyrir losun fyrir starfandi meðalstór brennsluver.

Tafla 1.

Viðmiðunarmörk fyrir losun (mg/Nm³) fyrir starfandi meðalstór brennsluver þar sem nafnvarmaafli er jafnt og eða meira en 1 MW og jafnt og eða minna en 5 MW, önnur en hreyfla og gashverfla:

Mengunarefni	Fastur lífmassi	Annað eldsneyti í föstu formi	Gasolía	Fljótandi eldsneyti, annað en gasolía	Jarðgas	Loftkennt eldsneyti annað en jarðgas
Brennisteins-tvíoxíð	200 ⁽¹⁾ (²)	1.100	—	350	—	200 ⁽³⁾
Köfnunar-efnisoxíð	650	650	200	650	250	250
Ryk	50	50	—	50	—	—

⁽¹⁾ Mörkin gilda ekki ef um er að ræða brennsluver sem brenna eingöngu fastan viðarlífmassa.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ ef um er að ræða brennsluver sem brenna hálm.

⁽³⁾ 400 mg/Nm³ ef um er að ræða koksofnagas með lágt varmagildi í járn- og stáliðnaði.

Tafla 2.

Viðmiðunarmörk fyrir losun (mg/Nm³) fyrir starfandi meðalstór brennsluver þar sem nafnvarmaafli er meira en 5 MW, önnur en hreyfla og gashverfla:

Mengunarefni	Fastur lífmassi	Annað eldsneyti í föstu formi	Gasolía	Fljótandi eldsneyti, annað en gasolía	Jarðgas	Loftkennt eldsneyti annað en jarðgas
Brennisteins-tvíoxíð	200 ⁽¹⁾ (²)	400 ⁽³⁾	—	350 ⁽⁴⁾	—	35 ⁽⁵⁾ (⁶)
Köfnunar-efnisoxíð	650	650	200	650	200	250
Ryk	30 ⁽⁷⁾	30 ⁽⁷⁾	—	30	—	—

⁽¹⁾ Mörkin gilda ekki ef um er að ræða brennsluver sem brenna eingöngu fastan viðarlífmassa.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ ef um er að ræða brennsluver sem brenna hálm.

⁽³⁾ 1.100 mg/Nm³ ef um er að ræða brennsluver þar sem nafnvarmaafli er meira en 5 MW og jafnt og eða minna en 20 MW.

⁽⁴⁾ Til 1. janúar 2030, 850 mg/Nm³ ef um er að ræða brennsluver þar sem nafnvarmaafli er meira en 5 MW og jafnt og eða minna en 20 MW, sem brenna svartolíu.

⁽⁵⁾ 400 mg/Nm³ ef um er að ræða koksofnagas með lágt varmagildi, og 200 mg/Nm³ ef um er að ræða háofnagas með lágt varmagildi, í járn- og stáliðnaði.

⁽⁶⁾ 170 mg/Nm³ ef um er að ræða lífgas.

⁽⁷⁾ 50 mg/Nm³ ef um er að ræða brennsluver þar sem nafnvarmaafli er meira en 5 MW og jafnt og eða minna en 20 MW.

Tafla 3.

Viðmiðunarmörk fyrir losun (mg/Nm³) fyrir starfandi hreyfla og gashverfla:

Mengunarefni	Gerð meðalstórs brennsluvers	Gasolía	Fljótandi eldsneyti, annað en gasolía	Jarðgas	Lofkennit eldsneyti annað en jarðgas
Brennisteins-tvíoxíð	Hreyflar og gashverflar	—	120	—	15 ⁽¹⁾ (²)
Köfnunarefnis-oxíð	Hreyflar	190 ⁽³⁾ (⁴)	190 ⁽³⁾ (⁵)	190 ⁽⁶⁾	190 ⁽⁶⁾
	Gashverflar ⁽⁷⁾	200	200	150	200
Ryk	Hreyflar og gashverflar	—	10 ⁽⁸⁾	—	—

(1) 60 mg/Nm³ ef um er að ræða lífgas.(2) 130 mg/Nm³ ef um er að ræða koksofnagas með lágt varmagildi, og 65 mg/Nm³ ef um er að ræða háofnagas með lágt varmagildi, í járn- og stáliðnaði.(3) 1.850 mg/Nm³ í eftirfarandi tilvikum:

i. fyrir dísilhreyfla, þar sem smíði er hafin fyrir 18. maí 2006,

ii. fyrir tvíbrennihreyfla, þar sem notað er fljótandi eldsneyti.

(4) 250 mg/Nm³ ef um er að ræða hreyfla þar sem nafnvarmaafll er jafnt og eða meira en 1 MW og jafnt og eða minna en 5 MW.(5) 250 mg/Nm³ ef um er að ræða hreyfla þar sem nafnvarmaafll er jafnt og eða meira en 1 MW og jafnt og eða minna en 5 MW; 225 mg/Nm³ ef um er að ræða hreyfla þar sem nafnvarmaafll er meira en 5 MW og jafnt og eða minna en 20 MW.(6) 380 mg/Nm³ fyrir tvíbrennihreyfla, þar sem notað er lofkennt eldsneyti.

(7) Viðmiðunarmörk fyrir losun gilda eingöngu þegar álag fer yfir 70%.

(8) 20 mg/Nm³ ef um er að ræða brennsluver þar sem nafnvarmaafll er jafnt og eða meira en 1 MW og jafnt og eða minna en 20 MW.

2. HLUTI

Viðmiðunarmörk fyrir losun fyrir ný meðalstór brennsluver.

Tafla 1.

Viðmiðunarmörk fyrir losun (mg/Nm³) fyrir ný meðalstór brennsluver, önnur en hreyfla og gas-hverfla:

Mengunarefni	Fastur lífmassi	Annað eldsneyti í föstu formi	Gasolía	Fljótandi eldsneyti, annað en gasolía	Jarðgas	Lofkennit eldsneyti annað en jarðgas
Brennisteins-tvíoxíð	200 ⁽¹⁾	400	—	350 ⁽²⁾	—	35 ⁽³⁾ (⁴)
Köfnunarefnis-oxíð	300 ⁽⁵⁾	300 ⁽⁵⁾	200	300 ⁽⁶⁾	100	200
Ryk	20 ⁽⁷⁾	20 ⁽⁷⁾	—	20 ⁽⁸⁾	—	—

(1) Mörkin gilda ekki ef um er að ræða brennsluver sem brenna eingöngu fastan viðarlífmassa.

(2) Til 1. janúar 2025, 1.700 mg/Nm³ þegar um er að ræða brennsluver sem eru hluti af litlu, einangruðu kerfi eða einangruðu örkerfi.(3) 400 mg/Nm³ ef um er að ræða koksofnagas með lágt varmagildi, og 200 mg/Nm³ ef um er að ræða háofnagas með lágt varmagildi, í járn- og stáliðnaði.(4) 100 mg/Nm³ ef um er að ræða lífgas.(5) 500 mg/Nm³ ef um er að ræða brennsluver þar sem heildarnafnvarmaafll er jafnt og eða meira en 1 MW og jafnt og eða minna en 5 MW.(6) Til 1. janúar 2025, 450 mg/Nm³ þegar brennsla svartolíu inniheldur á bilinu 0,2% og 0,3% N og 360 mg/Nm³ þegar brennsla svartolíu inniheldur minna en 0,2% N ef um er að ræða brennsluver sem eru hluti af litlu, einangruðu kerfi eða einangruðu örkerfi.

- (⁷) 50 mg/Nm³ ef um er að ræða brennsluver þar sem heildarnafnvarmaafli er jafnt og eða meira en 1 MW og jafnt og eða minna en 5 MW; 30 mg/Nm³ ef um er að ræða brennsluver þar sem heildarnafnvarmaafli er meira en 5 MW og jafnt og eða minna en 20 MW.
- (⁸) 50 mg/Nm³ ef um er að ræða brennsluver þar sem heildarnafnvarmaafli er jafnt og eða meira en 1 MW og jafnt og eða minna en 5 MW.

Tafla 2.

Viðmiðunarmörk fyrir losun (mg/Nm³) fyrir nýja hreyfla og gashverfla:

Mengunarefni	Gerð meðalstórs brennsluvers	Gasolía	Fljótandi eldsneyti, annað en gasolía	Jarðgas	Lofkennt eldsneyti annað en jarðgas
Brennisteins-tvíoxíð	Hreyflar og gashverflar	—	120 ⁽¹⁾	—	15 ⁽²⁾
Köfnunarefnisoxíð	Hreyflar ⁽³⁾ / ⁽⁴⁾	190 ⁽⁵⁾	190 ⁽⁵⁾ / ⁽⁶⁾	95 ⁽⁷⁾	190
	Gashverflar ⁽⁸⁾	75	75 ⁽⁹⁾	50	75
Ryk	Hreyflar og gashverflar	—	10 ⁽¹⁰⁾ / ⁽¹¹⁾	—	—

- (¹) Til 1. janúar 2025, 590 mg/Nm³ fyrir dísilhreyfla sem eru hluti af litlu, einangruðu kerfi eða einangruðu örkerfi.
- (²) 40 mg/Nm³ ef um er að ræða lífgas.
- (³) Hreyflar sem ganga í 500 til 1.500 klukkustundir á ári geta verið undanþegnir samræmi við þessi viðmiðunarmörk fyrir losun ef gerðar eru grundvallarráðstafanir til að takmarka losun köfnunarefnisoxíðs og ef viðmiðunarmörkin fyrir losun sem sett eru fram í 4. nmgr. eru uppfyllt.
- (⁴) Til 1. janúar 2025 í litlu, einangruðu kerfi eða einangruðu örkerfi, 1.850 mg/Nm³ fyrir tvíbrennihreyfla, þar sem notað er fljótandi eldsneyti, og 380 mg/Nm³ þar sem notað er loftkennt eldsneyti; 1.300 mg/Nm³ fyrir dísilhreyfla með ≤ 1.200 snún./mín. þar sem heildarnafnvarmaafli er jafnt og eða minna en 20 MW og 1.850 mg/Nm³ fyrir dísilhreyfla þar sem heildarnafnvarmaafli er meira en 20 MW; 750 mg/Nm³ fyrir dísilhreyfla með > 1.200 snún./mín.
- (⁵) 225 mg/Nm³ fyrir tvíbrennihreyfla, þar sem notað er fljótandi eldsneyti.
- (⁶) 225 mg/Nm³ fyrir dísilhreyfla þar sem heildarnafnvarmaafli er jafnt og eða minna en 20 MW með ≤ 1.200 snún./mín.
- (⁷) 190 mg/Nm³ fyrir tvíbrennihreyfla, þar sem notað er loftkennt eldsneyti.
- (⁸) Þessi viðmiðunarmörk fyrir losun gilda eingöngu þegar álag fer yfir 70%.
- (⁹) Til 1. janúar 2025, 550 mg/Nm³ fyrir brennsluver sem eru hluti af litlu, einangruðu kerfi eða einangruðu örkerfi.
- (¹⁰) Til 1. janúar 2025, 75 mg/Nm³ fyrir dísilhreyfla sem eru hluti af litlu, einangruðu kerfi eða einangruðu örkerfi.
- (¹¹) 20 mg/Nm³ ef um er að ræða brennsluver þar sem heildarnafnvarmaafli er jafnt og eða meira en 1 MW og jafnt og eða minna en 5 MW.

XII. VIÐAUKI

Vöktun á losun og mat á því að farið sé að tilskildum kröfum.

1. HLUTI

Vöktun rekstraraðila á losun.

- Krefjast skal reglubundinna mælinga a.m.k.:
 - á þriggja ára fresti fyrir meðalstór brennsluver þar sem nafnvarmaafli er jafnt og eða meira en 1 MW og jafnt og eða minna en 20 MW,
 - á hverju ári fyrir meðalstór brennsluver þar sem nafnvarmaafli er meira en 20 MW.
- Í stað tíðninnar sem um getur í 1. lið, ef um er að ræða meðalstór brennsluver er hægt að krefjast reglubundinna mælinga a.m.k. í hvert sinn sem eftirfarandi fjöldi rekstrarstunda er liðinn:
 - þrefaldur hámarksfjöldi árlegra meðalrekstrarstunda fyrir meðalstór brennsluver þar sem nafnvarmaafli er jafnt og eða meira en 1 MW og jafnt og eða minna en 20 MW,

- hámarksfjöldi árlegra meðalrekstrarstunda fyrir meðalstór brennsluver þar sem nafnvarmaafli er meira en 20 MW.

Reglubundnar mælingar skulu í öllum tilvikum ekki framkvæmdar sjaldnar en einu sinni á fimm ára fresti.

3. Eingöngu skal krefjast mælinga á:
 - a) mengunarefni, þar sem mælt er fyrir um viðmiðunarmörk fyrir losun í þessari tilskipun fyrir viðkomandi brennsluver,
 - b) kolsýringi frá öllum brennsluverum.
4. Fyrstu mælingar skulu framkvæmdar innan fjögurra mánaða frá því að brennsluverinu var veitt leyfi, eða það skráð, eða frá þeim degi er starfræksla hefst, ef sá dagur er síðar.
5. Í stað mælinganna sem um getur í 1. og 2. lið og a-lið 3. liðar, að því er varðar brennisteinstvíoxíð, er heimilt að nota aðrar aðferðir, sannprófaðar og samþykktar af lögbæru yfirvaldi, til að ákvarða losun á brennisteinstvíoxíði.
6. Í stað reglubundnu mælinganna sem um getur í 1. lið geta aðildarríkin gert kröfu um samfelldar mælingar.

Ef um er að ræða samfelldar mælingar skulu sjálfvirku mælikerfin vera háð athugunum þannig að gerðar séu samhliða mælingar samkvæmt tilvísunaraðferðunum minnst einu sinni á ári og rekstraradilinn skal upplýsa lögbært yfirvald um niðurstöðurnar úr þessum athugunum.
7. Sýnatökur og greiningar á mengandi efnum og mælingar á vinnslubreytum sem og þeir valkostir sem notaðir eru eins og um getur í 5. og 6. lið skulu byggja á aðferðum sem stuðla að áreiðanlegum, dæmigerðum og samanburðarhæfum niðurstöðum. Aðferðir sem eru í samræmi við samhæfða EN-staðla skulu teljast uppfylla þessa kröfu. Við hverja mælingu skal brennsluverið vera starfrækt við stöðug skilyrði og með dæmigerðu jöfnu álagi. Í þessu samhengi skal undanskilja ræsingar- og stöðvunartímabilin.

2. HLUTI

Mat á því hvort farið sé að kröfum.

1. Ef um er að ræða reglubundnar mælingar skal líta svo á að farið sé að viðmiðunarmörkum fyrir losun ef niðurstöður hvernar mælingaraðar eða annarra aðferða, sem skilgreindar eru og ákvarðaðar í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um af hálfu lögbæra yfirvaldsins, fara ekki yfir viðkomandi viðmiðunarmörk fyrir losun.
2. Ef um samfelldar mælingar er að ræða skal meta hvort farið er að viðmiðunarmörkum fyrir losun eins og sett er fram í 1. lið 4. hluta V. viðauka við tilskipun 2010/75/ESB. Fullgiltu meðalgildin eru ákvörðuð eins og sett er fram í 9. og 10. lið 3. hluta V. viðauka við tilskipun 2010/75/ESB.
3. Að því er varðar útreikning á meðallosunargildum skulu gildin sem mælast á tímabilunum, skv. 24. gr. c, sem og á ræsingar- og stöðvunartímabilunum ekki talin með.